Indeks: 251992
ISBN: 978-83-248-2365-9
Cena: 19,90 zł (0% VAT)

praktyczny kurs na DVD

Rysunek i malarstwo

DVD VIDEO

6

FARBY OLEJNE

MIESZANIE BARW

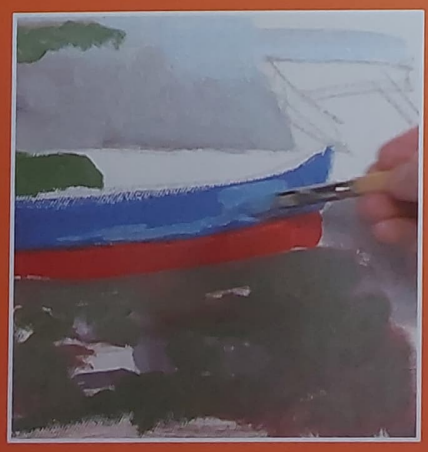

DeAGOSTINI

praktyczny kurs na DVD

Rysunek i malarstwo

Farby olejne: Mieszanie barw 1

Pejzaż marynistyczny 8

W następnym numerze:

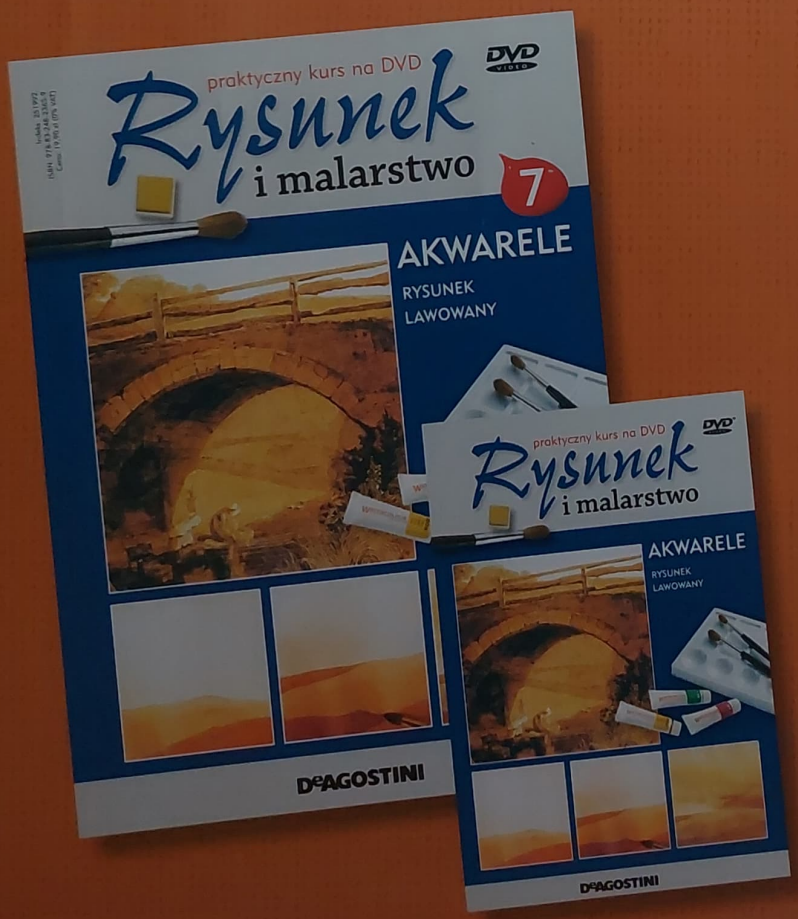

© 2008 RBA Coleccionables, S.A.
© 2010 De Agostini Polska sp. z o.o.

Wydawca: De Agostini Polska sp. z o.o.
Al. Jerozolimskie 125/127, 00-973 Warszawa
tel. (22) 699 71 56, faks (22) 699 72 72

Dyrektor generalny: Wojciech Horbatowski
Dyrektor finansowy: Dariusz Olak
Redaktor naczelna: Joanna Dowgiałło-Tyszka
Redakcja: Marzena Dobosz, Ryszard Popiołek
Asystent redakcji: Luiza Balejko

Tłumaczenie: Monika Parys
Konsultacja merytoryczna: Jacek Łukaszewicz

Finanse: Marta Al Abbas, Joanna Orłowska
Księgowość: Justyna Giera, Dorota Hawryluk, Ewa Kosowska, Katarzyna Zakrzewska
Marketing: Jan Sochoń
Produkcja: Beata Wronka, Magdalena Kąpińska, Patrycja Krasowska, Ewa Zduniak
Dystrybucja i prenumerata: Maciej Gocał, Beata Stawierej, Anna Krupa
Biuro Obsługi Klientów: Joanna Kędra

Skład: Studio Rzeczy Pospolite sp. z o.o.
ul. Miedziana 1A m. 11, 00-809 Warszawa

Druk: Grafdrukpol s.j.

Zdjęcia: Archiwum RBA, Album, Age Fotostock, The Picture Desk, Corbis

Prenumerata/Biuro Obsługi Klientów:
tel. (22) 488 62 01, faks (22) 488 62 51

Internetowe Biuro Obsługi Klientów:
www.deagostini.pl/bok.html

HOBBY, KOLEKCJE, EDUKACJA
www.deagostini.pl

Sprzedaż numerów archiwalnych:
tel. (22) 488 62 01, faks (22) 488 62 51
Numery archiwalne są wysyłane za zaliczeniem pocztowym po otrzymaniu pisemnego lub telefonicznego zamówienia. Sprzedaż numerów archiwalnych do wyczerpania nakładu.

Adres redakcji:
Al. Jerozolimskie 125/127, 00-973 Warszawa
tel. (22) 699 71 56, faks (22) 699 72 72

Indeks: 251992
ISBN: 978-83-248-2365-9 (całość)
ISBN: 978-83-248-2409-0 (nr 6)

Kopiowanie lub wykorzystywanie całości lub jakichkolwiek fragmentów bez zgody wydawcy zabronione. Wszelkie prawa zastrzeżone.

Wydawca ostrzega P.T. Sprzedawców, że sprzedaż aktualnych i archiwalnych egzemplarzy po cenie innej niż cena detaliczna ustalona przez wydawcę jest zabroniona i skutkuje odpowiedzialnością karną.

Wydawca zastrzega sobie możliwość dokonywania zmian w treści, kolejności i liczbie elementów kolekcji.

2
FARBY OLEJNE

MIESZANIE BARW

TECHNIKA: Farby olejne
TEORIA: Gama i mieszanie barw
TEMAT: Martwa natura i pejzaż

Farby olejne to wyjątkowo wszechstronne medium. Dzięki niezliczonej ilości odcieni, które można dzięki nim uzyskać, dają niemal nieograniczone możliwości kolorystyczne. Farbami olejnymi można malować na różne sposoby – można nakładać gęstą farbę, tworząc grube warstwy, lub malować rozcieńczoną, przezroczystą farbą. Siła krycia farby olejnej zależy od właściwości pigmentu oraz od stopnia, w jakim pigment jest nasycony spoiwem, czyli olejem lnianym lub olejkiem terpentynowym. Poznamy teorię barw i gam barwnych, które są istotne dla wszystkich technik malarskich, a zwłaszcza dla farb olejnych. Zgłębimy również tajniki rozjaśniania i przyciemniania poszczególnych partii obrazu. Trzeba pamiętać, że farby olejne schną bardzo wolno, dzięki czemu po nałożeniu farby można dowolnie kształtować jej kolor i położenie.

W Pejzażu w pobliżu Noirmoutier *Auguste Renoir (1841–1919) podobnie jak inni impresjoniści pokazuje wielką biegłość w łączeniu kolorów i uzyskiwaniu najróżniejszych barw bezpośrednio na powierzchni płótna.*

TŁUSTE NA CHUDE

Farby olejne są na tyle spoiste, że umożliwiają uzyskiwanie na płótnie grubych faktur. Schną wolno, a po wyschnięciu można dalej pracować nad kolorem, nakładając kolejne pociągnięcia i warstwy. Wysychanie obrazu – utwardzanie się farby – odbywa się stopniowo. Aby proces ten przebiegł prawidłowo, zawsze należy przestrzegać zasady „tłuste na chude", co oznacza, że pierwsze warstwy będą ubogie w olej lub nawet rozrzedzone olejkiem terpentynowym, a już następne mogą być kładzione grubo, farbą spoistą i z większą ilością oleju. Po wyciśnięciu farby z tubki jest ona dość uboga w olej – w zależności od potrzeb rozrzedzamy ją więc olejem lub olejkiem terpentynowym. Olej i terpentyna powinny znajdować się w osobnych zbiorniczkach, niekiedy umieszcza się je na brzegu palety malarskiej. Terpentyna może również posłużyć do mycia pędzli.

Aby wymieszać farby, należy przełożyć je na środkową część palety.

DOBÓR KOLORÓW

Przed przystąpieniem do mieszania kolorów należy ustalić, jakie kolory i w jakiej ilości pojawią się na palecie. Dobór barw jest kwestią indywidualną, zależy również od tego, co chcemy namalować. Na początku bardzo trudno jest ocenić, jakie barwy będą nam potrzebne do konkretnego dzieła. Jeśli zamierzamy namalować

Malowanie rozpoczynamy od nałożenia na paletę trzech kolorów podstawowych: błękitu kobaltowego, karminu i żółcieni kadmowej. Zalecamy używanie palety lakierowanej.

pejzaż, należy dobrać przeważającą ilość zieleni, a przy motywie marynistycznym wybieramy większą ilość błękitów. Więcej na ten temat dowiemy się w dziale poświęconym teorii barw i gamom harmonicznym.

PRZYGOTOWANIE BARW

Pracę rozpoczynamy od nałożenia farb na paletę. Wystarczy wycisnąć trochę farby (mniej więcej wielkości orzecha włoskiego) i dodawać, gdy się skończy. Pracę nad dziełem możemy uprościć przez uporządkowanie barw: od jasnych do ciemnych, od ciepłych do zimnych albo pogrupować je na gamy lub według podobieństwa barwnego. Pomiędzy różnymi kolorami farb należy zostawić odstępy o długości około trzech centymetrów, aby uniknąć niepożądanego mieszania się kolorów.

Farby umieszczamy w górnej części palety, a mieszamy zawsze na środku.

MIESZANIE FARB ZA POMOCĄ PĘDZLA

Pędzel jest podstawowym narzędziem używanym do mieszania farb, natomiast przy większej ilości farby poręczniejsza jest szpachelka. Aby wymieszać dwa kolory na palecie, należy przenieść za pomocą pędzla farbę jednego koloru do środka palety, starając się przy tym nabierać tylko taką ilość, jaka będzie nam potrzebna. Następnie dodajemy porcję drugiego koloru i mieszamy oba kolory aż do uzyskania jednolitej barwy. Ruchy pędzla powinny być zamaszyste i obrotowe. Jeśli nie uda nam się uzyskać pożądanego tonu, trzeba do skutku dodawać jednego lub drugiego koloru. Otrzymana mieszanina jest odpowiednia, gdy barwa jest jednolita. Z czasem nabierzemy wprawy.

Farby na palecie mieszamy przy użyciu pędzli. Najwygodniejsze będą pędzle ze świńskiej szczeciny.

WŁAŚCIWOŚCI FARB OLEJNYCH

Najlepszym sposobem na odkrywanie właściwości farb olejnych jest malowanie. Na początek prosty motyw kwiatowy. Zaczynamy od swobodnych pociągnięć pędzla, które tworzą kształt kielicha kwiatu przypominający wachlarz. Pierwsza warstwa farby będzie w kolorze żółtym. Te pociągnięcia pokazują nam, że farby olejne bardzo dobrze przywierają do podłoża. Następnie, zieloną farbą malujemy łodygę i dodajemy trochę błękitu u podstawy kielicha. Na płatkach dodajemy kreski w kolorze karminu, pokrywając przy tym nieco żółtą barwę – w ten sposób poznajemy kryjące właściwości farb olejnych. Na końcu na łodydze kładziemy zielone pociągnięcia wymieszane z żółcią – dzięki kryjącym właściwościom farb olejnych możemy nakładać jasne barwy na ciemne.

Na tym rysunku możemy podziwiać plastyczne płatki kwiatów namalowane spoistą warstwą farby.

Na nałożone wcześniej barwy możemy nanosić kolejne warstwy koloru. Każda nowa warstwa farby wydłuża proces wysychania obrazu.

GAMA HARMONICZNA LUB BARWNA – CHROMATYCZNA

Ćwiczenia w mieszaniu kolorów na palecie są niezwykle istotne przy oswajaniu się z dynamiką farb olejnych, a także przy

poznawaniu teorii barw. Do kwestii najważniejszych należy zatem barwa, umiejętność rozpoznawania poszczególnych barw, badanie ich podobieństw i umiejętność ich grupowania. Jednym słowem, należy najpierw zapoznać się z rozmaitymi zależnościami, aby móc przejść do omawiania procesu mieszania barw.
Klasyfikacji barw dokonujemy na podstawie tonu i natężenia barwy oraz możliwości tworzenia przez nią gam harmonicznych lub barwnych. Gama barwna to grupa kolorów, które współgrają ze sobą.

RADA EKSPERTA
Tworzenie barw

Na tym wykresie możemy zaobserwować proces tworzenia barw poprzez mieszanie kolorów w równych proporcjach. W górnej części wykresu znajduje się żółcień, czerwień (karmin) i błękit, a po ich wymieszaniu otrzymujemy oranż, zieleń i fiolet. Mieszanka dwu lub większej liczby kolorów pochodnych daje barwę złamaną (brąz).

BOGACTWO ŚRODKÓW MALARSKICH

Farby olejne dają niemal nieograniczone możliwości ekspresji, a artyści wciąż poszukują nowych technik zastosowania tych farb. Okres rozkwitu techniki olejnej przypada na XVII wiek, czyli okres działalności najwybitniejszych malarzy barokowych, między innymi Francisca Zurbarána (1598–1664), którego obraz *Martwa natura z cytrynami, pomarańczami i różą* możemy podziwiać powyżej. Ciemna partia tła i stołu doskonale kontrastuje z intensywnymi, świetlistymi barwami owoców i innych przedmiotów, które składają się na całość obrazu namalowanego wyłącznie w gamie barw ciepłych.

Barwy pokrewne, czyli sąsiadujące ze sobą na kole barw, mogą tworzyć jedną gamę barwną.
Wyróżniamy następujące gamy barwne: gamę kolorów ciepłych, kolorów zimnych i gamę kolorów złamanych. Aby lepiej zrozumieć kwestię gam barwnych, należy zapoznać się z teorią koloru, która mówi, że istnieją trzy kolory podstawowe lub pierwszorzędowe: żółcień, błękit i czerwień. Po wymieszaniu dwóch barw zasadniczych otrzymujemy barwy pochodne: oranż, zieleń i fiolet. Jeśli wymieszamy te barwy ze sobą, uzyskamy barwy złamane, wśród których wyróżnia się brąz. Widzimy zatem, że gamy barwne można budować i poszerzać poprzez łączenie jednych barw z innymi. Dodany kolor będzie decydować o tym, do której gamy barwnej będzie zaliczał się dany kolor. Jeśli zmieszamy ochrę z błękitem, otrzymamy ton zielonkawy, a więc należący do gamy barw zimnych złamanych. Jeśli jednak do ochry dodamy żółcień kadmową, po wymieszaniu uzyskamy ochrę żółtawą, bardzo ciepłą i nasyconą barwę.

GAMA BARW CIEPŁYCH

Kolory, które wchodzą w skład tej gamy, są efektem wymieszania czerwieni z żółcienią, a dalej z kolorami ziemi. Ciepłe barwy kojarzą się z ogniem, słońcem i światłem. A zatem gama barw ciepłych

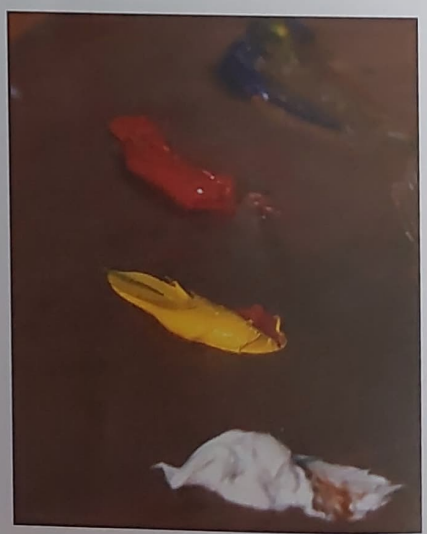

W przypadku farb olejnych wystarczą trzy barwy podstawowe, z których możemy tworzyć nieograniczoną paletę kolorów.

składa się między innymi z różnych odcieni żółcieni, czerwieni, oranżu, karminu, ochry, sjeny, umbry naturalnej i umbry palonej.

GAMA BARW ZIMNYCH

Podstawowe kolory gamy barw zimnych to błękity oraz te kolory, które powstają na skutek zmieszania błękitu z żółcienią i czerwienią, czyli zielenie, fiolety i purpury. Przestrzegamy przed nadużywaniem żółcieni podczas mieszania barw zimnych, ponieważ barwa ta może nadać

Pejzaż w gamie barw ciepłych. Kolory zimne, takie jak zielony, zostały wymieszane z barwą pomarańczową w celu uzyskania ciepłej tonacji.

Pejzaż namalowany wyłącznie przy zastosowaniu mieszanki kolorów zimnych z bielą.

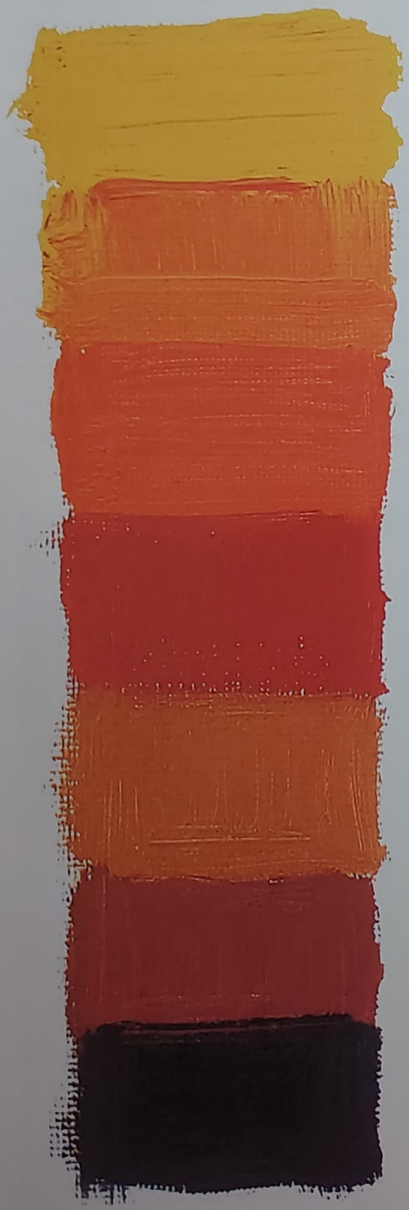

Powyżej przedstawiamy gamę barw ciepłych, od żółcieni do brązów.

nieco cieplejszy, niepożądany w tym przypadku odcień kolorom zimnym.
Ciepłe barwy są bardziej promienne i natychmiast przykuwają naszą uwagę, natomiast kolory zimne harmonizują z kolorami ciepłymi na zasadzie kontrastu i często są doskonałym tłem w pejzażu. Zimne barwy służą do malowania nieba i dalszych planów, ponieważ przedmioty w tych barwach wydają się bardziej oddalone aniżeli przedmioty w barwach z ciepłej gamy kolorystycznej.

Poniżej prezentujemy gamę barw zimnych, a wśród nich fiolety, zielenie i błękity o różnym stopniu intensywności.

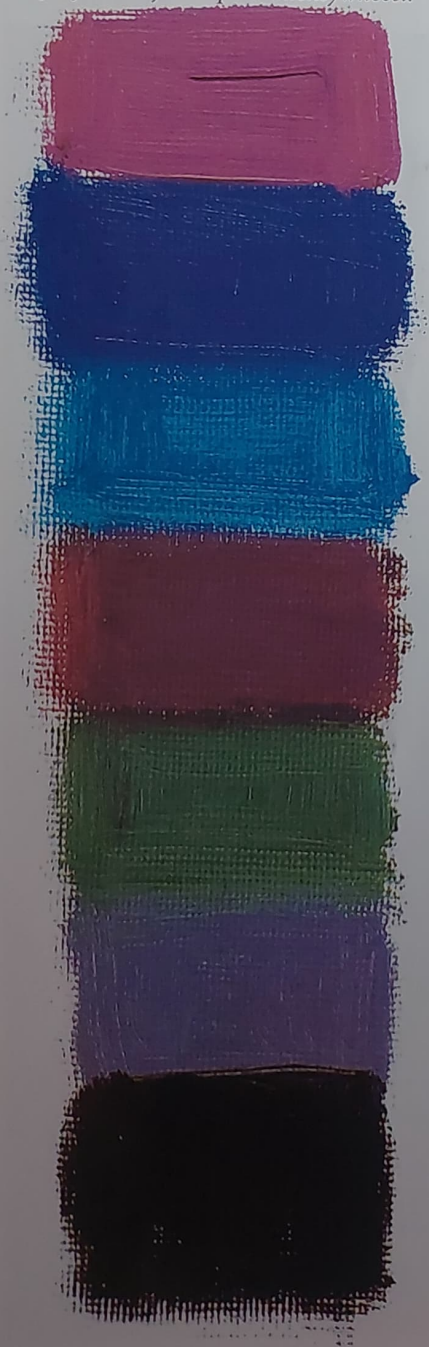

GAMA BARW ZŁAMANYCH

Gama barw złamanych składa się z szarości i brązów, które powstają wskutek zmieszania dwóch kolorów pochodnych lub jednej barwy podstawowej z barwą dopełniającą. Chociaż barwy złamane nie wyróżniają się intensywnością, to gdy są zharmonizowane z barwami ciepłymi albo zimnymi, mogą współtworzyć obrazy o przepięknej kolorystyce.
Obrazy namalowane gamą barw złamanych z reguły są nieco szarawe, kolory wydają się przybrudzone, zwłaszcza w porównaniu z czystością kolorów z gamy ciepłej i zimnej, o niezwykle nasyconych tonach. Mimo że zazwyczaj obrazy malowane są z wykorzystaniem barw z trzech wyżej wymienionych gam, warto wiedzieć, że dzieło zachowa jedność chromatyczną, jeśli kolory będą pochodziły z jednej gamy kolorystycznej: ciepłej, zimnej bądź złamanej.
Ćwicząc mieszanie kolorów na palecie, przyswoimy sobie zasady harmonii kolorów w granicach gamy barw złamanych, pełnej subtelnych i bogatych odcieni.

ROZJAŚNIANIE I PRZYCIEMNIANIE BARW

Malowanie farbami olejnymi wymaga dużej ostrożności przy rozjaśnianiu i przyciemnianiu barwy, od tego zależy bowiem, czy obraz zyska większy kontrast i natężenie barw, czy wręcz przeciwnie, kolory ulegną zgaszeniu i stracą nasycenie.

ROZJAŚNIANIE BARW

Rozjaśnianie barwy nie polega na rozmieszaniu wybranego koloru z odrobiną bieli – w ten sposób wyjściowy odcień traci nasycenie. Biel (bardzo rzadko w czystej postaci) jest używana głównie do uzyskiwania szarości lub do pokrywania określonych obszarów obrazu.
Rozjaśniać barwę można poprzez dodanie innych, bardziej świetlistych barw z tej samej gamy kolorystycznej.
Posłużmy się następującym przykładem: lewą połowę obrazu przedstawiającego pejzaż rozjaśnijmy przez dodanie świetlistych barw z tej samej gamy barwnej, prawą połowę z kolei rozjaśnijmy bielą. Widzimy doskonale, że lewa część ob-

Lewa część pejzażu została rozjaśniona barwami nieco jaśniejszymi niż oryginalne kolory, prawą część rozjaśniono bielą, przez co utracono świetlistość i soczystość barw.

razu zachowała świetlistość i nasycenie barw, natomiast prawą część spowiła mgła zniekształcająca koloryt pejzażu.

PRZYCIEMNIANIE BARW

Tak samo jak w przypadku bieli do rozjaśniania nie zaleca się stosowania czerni do przyciemniania barw, ponieważ czerń wymieszana z innymi barwami daje szeroką gamę szarości, które wprawdzie przyciemniają kolor, ale też pozbawiają go soczystości. W celu przyciemnienia barwy wskazane jest używanie barw z gamy kolorystycznej obrazu, ale o ton ciemniejszych, albo innych kolorów takich jak błękit, karmin lub umbra naturalna.

Lewą część obrazu przyciemniono przez dodanie czerni, po prawej użyto kolorów ciemnych, ale bardziej intensywnych.

BARWA PRZEDMIOTÓW

Malowanie obrazów wymaga od twórcy innego spojrzenia na barwy. Nie ma kolorów ściśle utożsamianych z danym przedmiotem, chociaż nieświadomie kojarzymy dany kolor z konkretną rzeczą. Pomarańczę łączymy na przykład z kolorem pomarańczowym (oranżem), ale nie bierzemy pod uwagę faktu, że każda powierzchnia jest w rzeczywistości złożona z rozmaitych tonów, a nawet kolorów, ponieważ światło padające na przedmiot z określonej strony sprawia, że barwa przybiera jeden lub wiele odcieni. A zatem, skórka pomarańczy może mieć pomarańczowy kolor, ale w określonym przypadku, na przykład w pobliżu niebieskiego przedmiotu, partia cienia pomarańczy nie będzie w kolorze pomarańczowym, a nabierze odcieni niebieskawych.

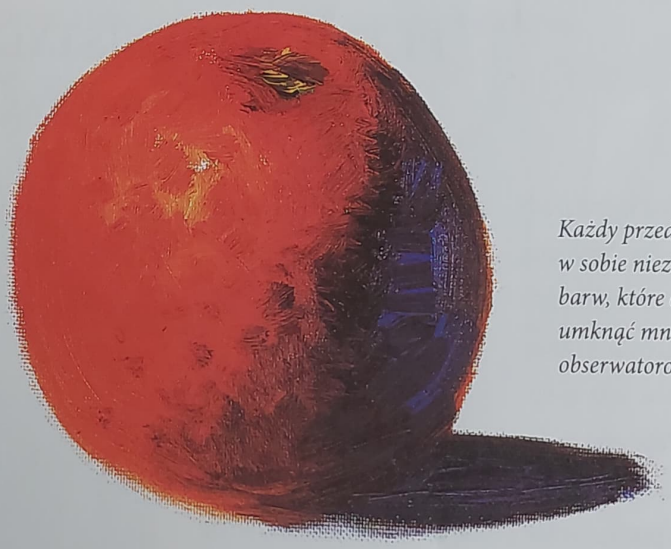

Każdy przedmiot kryje w sobie niezliczoną ilość barw, które często mogą umknąć mniej uważnym obserwatorom.

RADA EKSPERTA
Barwy ciepłe czy zimne?

Kolory takie jak brąz, fiolet czy niektóre odcienie zieleni można zaliczyć zarówno do gamy barw ciepłych, jak i zimnych. Przykładowo fiolet będzie w cieplejszej tonacji, jeśli dodamy większą ilość karminu, a stanie się kolorem zimnym, gdy będzie przeważać błękit.

PODSUMOWANIE

ROZMIESZCZENIE FARB NA PALECIE
Wygodniej jest mieszać barwy, gdy farby są uporządkowane według skali walorowej lub chromatycznej.

GAMY HARMONICZNE
Zimna gama harmoniczna składa się z błękitów, które powstają na skutek wymieszania błękitu z żółcienią i czerwienią. Ciepła gama zawiera czerwienie, żółcienie i brązy. Barwy złamane to odcienie szarości, brązy, brudne zielenie itp.

TWORZENIE BARW
Po wymieszaniu barw podstawowych (żółcień, błękit i czerwień) otrzymujemy barwy pochodne (zieleń, oranż i fiolet).

ROZJAŚNIANIE I PRZYCIEMNIANIE BARW
Rozjaśnianie barwy polega na dodaniu barw jasnych i świetlistych, nigdy nie dodajemy bieli w celu rozjaśnienia barwy. Przyciemnianie nie polega na dodawaniu czerni, lecz barw ciemniejszych i intensywniejszych.

PEJZAŻ MARYNISTYCZNY

Kolory podstawowe

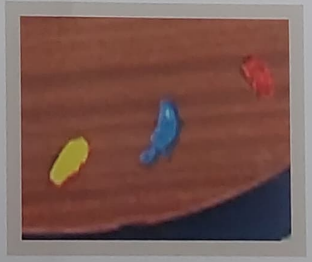

Mieszanie barw jest podstawowym ćwiczeniem, które powinno się wykonywać systematycznie, aby opanować teorię koloru i zobaczyć efekty, jakie daje zastosowanie jej w praktyce. Wystarczą nam trzy kolory podstawowe i biel, aby wyczarować wiele kolorów i nieograniczoną liczbę odcieni.

W tej części zaproponujemy proste ćwiczenie – namalujemy łódkę, mając do dyspozycji jedynie kilka kolorów farb. Trudniej dobrać odpowiedni odcień, jeśli dysponujemy ograniczoną paletą barw, ale jest to właśnie znakomite ćwiczenie. Na pierwszym etapie malowania pociągnięcia pędzla pozornie tworzą bezładną masę plam koloru, jednak z czasem każda strefa obrazu otrzyma swój kształt dzięki swojej barwie.

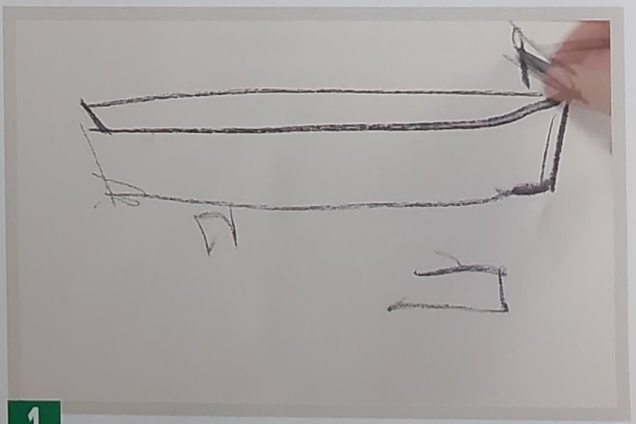

1 Szkicujemy motyw, starając się wykonać jak najprostszy rysunek. Pałeczką węgla o długości 4 cm rysujemy pobieżny i nieskomplikowany zarys łodzi. Całość ma mieć charakter szkicowy, bez zbędnych szczegółów i cieniowania.

POTRZEBNE MATERIAŁY

- Węgiel rysunkowy
- Farby olejne: błękit kobaltowy, żółcień kadmowa, czerwień kadmowa i biel tytanowa
- Pędzel szczeciniak płaski zaokrąglony nr 6 i 10
- Karton oklejony płótnem
- Olej lniany
- Terpentyna

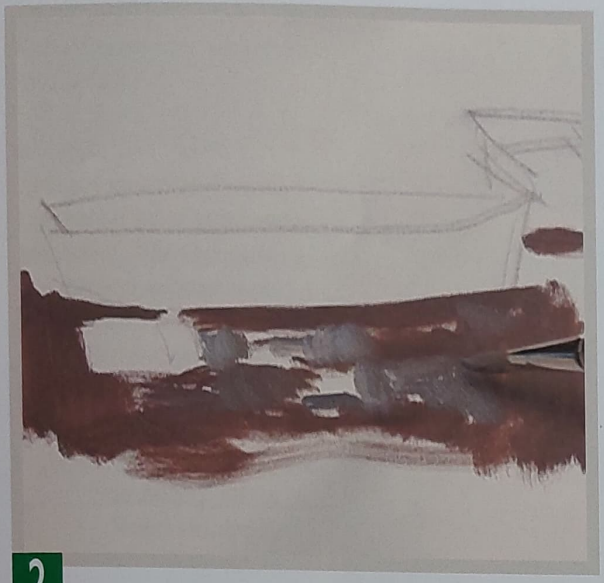

2 Następnie moczymy pędzel w terpentynie i odsączamy go na brzegu zbiorniczka. Przenosimy kolor czerwony na środkową część palety i mieszamy z odrobiną zieleni, którą otrzymaliśmy poprzez wymieszanie żółcieni z błękitem. Po wymieszaniu wszystkich tych barw uzyskujemy kolor brązowy, który nabieramy pędzlem. Nie należy zanurzać całej szczeciny, wystarczy sama końcówka.

3 Kontynuujemy malowanie szkicu łodzi, dodając do brązu większą lub mniejszą ilość błękitu. W razie potrzeby farby olejne umożliwiają wnoszenie niezliczonych poprawek. Tło malujemy nieco rozrzedzonym błękitem. Dzięki temu zamiast płaskiego tła bez wyrazu udaje nam się uzyskać tło o wielu różnych tonacjach i fakturach. Na końcu możemy pobawić się pędzlem, eksperymentując z nanoszeniem rozmaitych pociągnięć.

4 Czerwienią malujemy najniższą część łodzi. Stosujemy zamaszyste, szybkie ruchy pędzlem. Następną część zamalowujemy błękitem. W tym momencie, jak widzicie, nakładamy kolory strefowo, każdy z nich oddzielnie, bez mieszania ich ze sobą. Farba ma rzadką konsystencję, ale nie jest całkowicie rozrzedzona, co umożliwia pozostawienie śladu pociągnięć pędzlem na podobraziu. W miarę postępu w malowaniu farba powinna być coraz mniej rozcieńczona terpentyną, aby nie stracić kontroli nad procesem budowania koloru.

RADA EKSPERTA
Wypróbowywanie kolorów na płótnie

Palety zwykle są zrobione z drewna w jasnym lub ciemnym kolorze, co może przysparzać problemów w momencie mieszania barw. Na drewnianej palecie barwy mogą przybierać inny odcień, na przykład ten sam kolor może wydawać się ciemniejszy na ciemnym tle, a na białym podobraziu może mieć zupełnie inny odcień. Dlatego też warto się upewnić, czy wybrany kolor jest odpowiednią barwą, nakładając najpierw odrobinę farby na płótno.

5 Nakładamy niewielką ilość błękitu, następnie dodajemy do niego nieco żółcieni, mieszamy do uzyskania zieleni, którą opracujemy wnętrze łodzi. Kolor zielony posłuży nam teraz do tworzenia nowych barw poprzez dodawanie czerwieni czy błękitu (wystarczy odrobina każdego z kolorów). Nową barwę nałożymy w taki sposób, aby dopełniała całość.

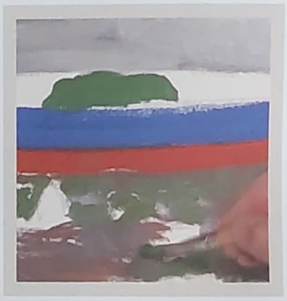

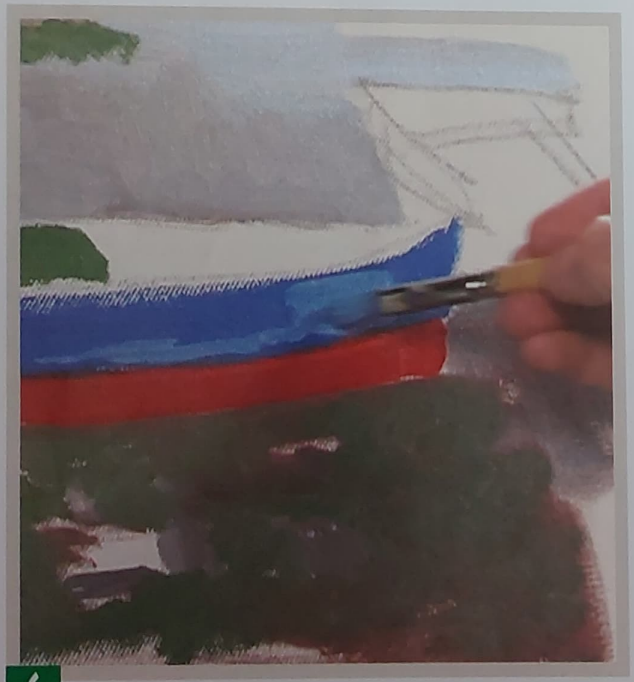

6 Rozjaśniamy barwy poprzez dodawanie bieli i dużej ilości żółcieni, zwiększając kontrast. W ten sposób staramy się wyrównać partie światła poprzez dodanie nowych, jaśniejszych kolorów. Odpowiedni kontrast światła i cienia pozwala rozpoznać i określić kształty przedmiotów.

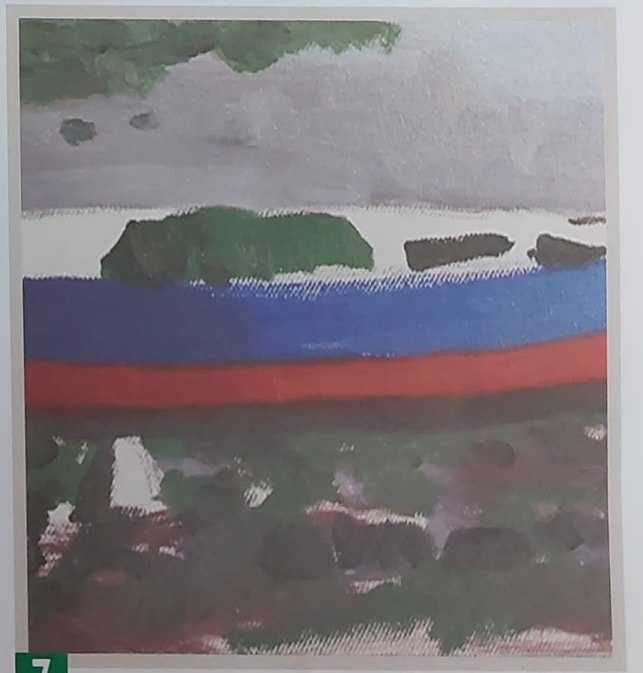

7 Następnie stopniowo nakładamy barwy tła. Najlepiej jest wykonać drobne mieszanki kolorów na palecie, aby wypróbować barwę przed nałożeniem na większą powierzchnię.

RADA EKSPERTA
Rozcieńczanie farb – zalecany umiar

Należy unikać dodawania terpentyny, jeśli pragniemy utrzymać gęstą konsystencję farb. W tym celu zaleca się również dokładne wycieranie pędzla w bawełnianą szmatkę po wypłukaniu każdego koloru w zbiorniczku z terpentyną. Należy także unikać oleju lnianego. Czasem warto malować farbami olejnymi bez modyfikowania konsystencji farb. Dzięki temu farba jest gęsta i bardziej kryjąca, chociaż musimy liczyć się z tym, że będziemy ją nakładać w nieco inny sposób.

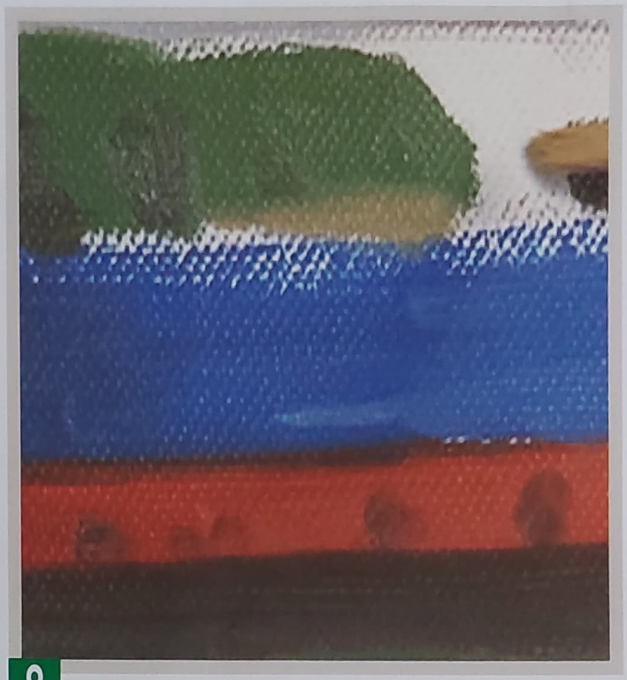

8 Nakładamy ciemniejsze odcienie barw. Kontrasty tworzymy poprzez nakładanie barw złamanych nieco ciemniejszych od barw wyjściowych, tak aby całość nabrała wrażenia głębi. W miarę postępów w malowaniu obrazu sięgamy po większą ilość farby, nakładając ją w ten sposób, by kolor był bardziej soczysty, a nie rozwodniony jak w przypadku rozmieszania farby z terpentyną. Praca z gęstymi farbami olejnymi wymaga ostrożności, pociągnięcia pędzlem powinny zawsze być dobrze przemyślane.

9 Ostatnie pociągnięcia pędzlem wykonujemy we wnętrzu łodzi. Teraz wykorzystamy obszary bieli podobrazia, które zostawiliśmy od początku niezamalowane. Efekt jest znakomity. Biel podobrazia wnosi równowagę do obrazu. Na końcu zwiększamy kontrast partii ciemnych. Tymi kolorami ponownie malujemy kontury, aby je uwypuklić.

GOTOWE DZIEŁO

Biel podobrazia nie została pokryta w całości farbami. Dzięki temu wszystkie kolory są spójne i bardziej zharmonizowane.

Odcienie zieleni nałożone w wewnętrznej części łodzi można uzyskać przez zmieszanie błękitu z żółcieniem.

Obszar tła za łodzią opracowujemy nieco rozwodnioną farbą olejną.

Malujemy tło, pociągając pędzlem w swobodny, niedokładny sposób.

Kontrast pomiędzy światłem a cieniem pozwala na rozróżnienie pierwszego i drugiego planu oraz bryły obiektów.

UNIKATOWY KURS RYSUNKU I MALARSTWA PO RAZ PIERWSZY NA DVD VIDEO

ZBIERZ CAŁĄ KOLEKCJĘ!

Poznaj tajemnice różnych technik artystycznych i stwórz własne dzieła!

praktyczny kurs na DVD

Rysunek i malarstwo

Już za dwa tygodnie!

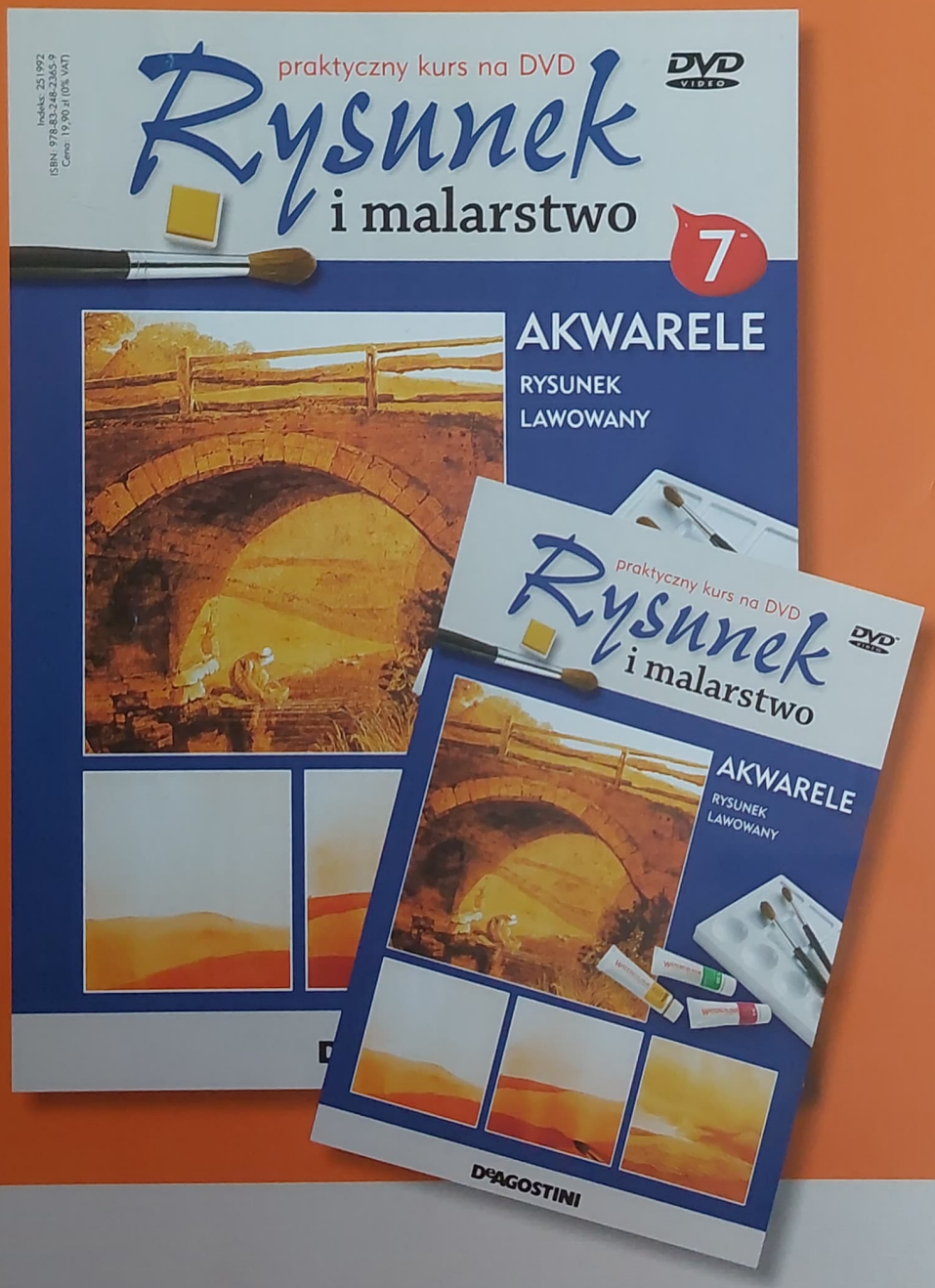

Co dwa tygodnie
Cena: 19,90 zł (0% VAT)
ISBN 978-83-248-2409-0